

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. ХАСКОВО, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-
ГЕОРГИЕВА

Членове: КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ
ДАНИЕЛА К. НИКОЛОВА

при участието на секретаря В.И. К.
в присъствието на прокурора Н. Б. В.
като разгледа докладваното от МИЛЕНА Д. ПЕТЕВА-ГЕОРГИЕВА Частно
наказателно дело № 20225600200664 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 17 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/ във връзка с чл. 12 от Договора за екстрадиция между Република България и Съединените американски щати /ДВ бр. 51/2009 г./.

Образувано е по искане на прокурора от Окръжна прокуратура – Хасково, към което е приложена дипломатическа нота и съдържащата с в нея молба на съдебните власти на Съединените американски щати за екстрадиране на лицето М. С. К. /М. S.K./, с установено ***** - гражданин ***** и гражданин на *****. В писменото искане и в хода на проведеното открито съдебно заседание се твърди от прокурора, че молещата държава е изпълнила всички изисквания на чл. 12 вр. чл. 8 от Договора за екстрадиция между Република България и САЩ и чл. 9 от ЗЕЕЗА. Към молбата за екстрадиция били приложени обвинителен акт по наказателно дело № 20 – 743 /JHR/; заповед за арест на М. С. К. от 02.09.2020 г., издадена

от Окръжен федерален съд на Окръг Ню Джърси; клетвена декларация в подкрепа на искането за екстрадиция на М. К., издадена също от Окръжен федерален съд на Окръг Ню Джърси; извлечение от приложимите законови разпоредби на молещата държава, включително тези, касаещи давността за наказателно преследване.

В съдебното заседание М. К. оспорва искането за предаване, както и участието си в описаните в молбата престъпления, като моли последната да бъде отхвърлена.

Защитникът на поисканото за екстрадиция лице също оспорва искането, като подкрепя становището на своя доверител и се позовава на неуточненото процесуално качество на К. в образуваното и водено в молещата държава наказателно производство.

Съдът, след преглед на събраните по делото доказателства, констатира следното:

Производството е образувано по искане на прокурора от Окръжна прокуратура - Хасково, направено въз основа на преписка, образувана пред Върховната касационна прокуратура по реда на чл. 14, ал. 1 от ЗЕЕЗА. Към тази преписка са приложени всички документи, описани в чл. 9, ал. 1 от ЗЕЕЗА. Тези документи са съставени на английски език като официален на молещата държава и към тях е приложен превод на български език, съгласно чл. 9, ал. 2 ЗЕЕЗА.

На първо място, преписката съдържа официална молба от съдебните власти на Съединените американски щати за екстрадиция на лицето М. К./М. К./, роден на ***** г. в *****, *****, гражданин на **** и с придобито *****. Според молбата екстрадицията на лицето се иска с цел реализиране на предприето спрямо него наказателно преследване в молещата държава по обвинение в престъпления, описани като „заговор за извършване на измама по електронен, пощенски и банков път“, „банкова измама“, „заговор за пране на пари“ и „пране на пари“. В тази връзка е издадена заповед за задържане от 02.09.2020 година по дело № 20 – 743 /JHR/ от Окръжен федерален съд на Окръг Ню Джърси. Тази заповед е издадена във връзка със следните обвинения, повдигнати срещу М. К., а именно: по § 1349 – заговор за извършване на банкова, електронна и пощенска измама; по § 1344 – банкова измама; по § 1956 – заговор за пране на пари, всички съгласно

раздел 18 от Кодекса на САЩ. Цитирана е в заповедта и нормата на § 2 от същия нормативен акт, касаеща степента /формата/ на участие на обвиняемия в инкриминираната дейност. Представено е и извлечение от приложимите правни норми според закона на молещата държава – чл.1341 /мошеничество и измами/, чл.1343 /измама по електронен път, радио или телевизионна връзка/, банкова измама /чл.1344/, опит и заговор /чл.1349/, които в молбата се допълват /визира се пропуск в приложението „В“/ с текста на чл.1956 (а)(2) (А) – пране на пари. Приложени са и легалните дефиниции за правни институти на американското право – опит и заговор, възложител, транзакция, парични инструменти, рекетърска дейност, които според молещата държава са относими към правната квалификация на деянията, в чието извършване М. К.е обвинен.

В представена клетвена декларация от името на помощник – прокурора по образуваното срещу К. наказателно производство в Окръг Ню Джърси е дадено кратко описание на установените по делото факти. Записано е, че в продължение на няколко седмици през лятото на 2018 г. М. К. заговорничил с лица, живеещи в Съединените щати и на други места, за да проникне в компютърни системи на Министерството на отбраната на САЩ и след това да узурпира или да отвлече (съгласно използваната в документа терминология) самоличността на южнокорейска компания, която доставя реактивно гориво на Съединените щати. Твърди се, К. и неговите съучастници използвали фалшиви имейл акаунти, създавали и представяли фалшиви документи, и се представяли за други хора с цел да променят информацията за банковата сметка, която е била записана в компютърната система на Министерството на отбраната за законния доставчик на гориво за реактивни двигатели. След това К. и неговите съучастници, се сочи още в описанието, откраднали над 23 милиона долара, които Министерството на отбраната дължало на доставчика на гориво за реактивни двигатели, като отклонили пари от южнокорейската банкова сметка на доставчика на авиационно гориво към една от банковите сметки под контрола на заговорниците в **** в Ню Джърси. Правителството на САЩ успяло да изземе и да конфискува по-голямата част от присвоените пари, но част от тях останали у заговорниците, се отбелязва още от прокурора. В клетвената декларация е дадено кратко описание на процедурната история на делото с посочване на текстовете от националния закон на САЩ, по които е

повдигнато обвинение срещу М. К. В отделен раздел от клетвената декларация, касаещ повдигнатите обвинения и предвидените за отделните престъпления наказания, се разяснява, че М. К. е обвинен в съзнателен и умишлен заговор за извършване на пощенска, електронна и банкова измама, като максималното наказание съгласно чл. 1349, раздел 18 от Кодекса на САЩ за това престъпление е лишаване от свобода за срок от тридесет години, до пет години условно освобождаване, глоба в размер на 1 000 000 щатски долара и специална такса в размер на 100 щатски долара. На следващо място, К. бил обвинен в банкова измама, като максималното наказание съгласно чл. 1344, раздел 18 от Кодекса на САЩ е лишаване от свобода до тридесет години, до пет години условно освобождаване, глоба в размер на 1 000 000 щатски долара или двойният размер на brutната парична печалба, получена от престъплението, или два пъти brutната парична загуба на лица, различни от обвиняемия, както и специална такса в размер на 100 щатски долара. Към правната квалификация в частта относно извършването на банкова измама е уточнено, че К. е обвинен за това, че е бил възложител и е помагал за нейното извършване. На следващо място, се сочи, че поисканият за екстрадиция е обвинен и в съзнателен и умишлен заговор за извършване на финансови трансакции в чуждестранната търговия с цел подпомагане на пощенска, електронна или банкова измама, като максималното наказание съгласно чл. 1956 (a)(2)(A) и чл. 1956 (h), раздел 18 от Кодекса на САЩ е лишаване от свобода до двадесет години, до три години условно освобождаване, глоба от 500 000 щатски долара и специална такса от 100 щатски долара. Допълнително е посочено, че влизайки в споразумение с едно или повече лица за осъществяване на техния общ незаконен план, М. К. е станал член на заговор за пране на пари.

В самостоятелен раздел на клетвената декларация на прокурора са отбелязани давностните срокове за наказателно преследване на гореописаните деяния. Посочва се, че за първото и второто обвинение /т.е. за деянията по чл. 1344 и чл. 1349, раздел 18 от Кодекса на САЩ/ давностният срок е 10 години и неговото начало е датата, на която е извършено престъплението, като се изисква в този срок на обвиняемия да бъде предявено официално обвинение. За третото обвинение (по чл. 1956, раздел 18 от Кодекса на САЩ) е записано, че давностният срок е 5 години, считано от датата, на която е извършено престъплението. Също така се подчертава, че

съгласно закона на молящата държава с внасянето на обвинителния акт във федерален окръжен съд, както е в настоящия случай, давностният срок се прекъсва. С оглед на тези общи правила и доколкото съгласно обвинението лицето е извършило деянията в периода месец юни-октомври 2018 г. и на конкретни дати – 7 и 17 септември 2018 г., а обвинителният акт е издаден на 02.09.2020 г., се обосновава извода, че наказателното преследване не е погасено по давност според закона на САЩ.

В клетвената декларация е уточнено още, че съдебните власти на Съединените щати обосновават обвинението с уличаващи К. доказателства, от които са изброени: банкови архиви; разговори в WhatsApp; телефонни съобщения; компютърни регистри; официални документи на Министерството на отбраната на САЩ; официални документи на Администрацията за общи услуги на САЩ; снимки, записи и свидетелски показания.

Към клетвената декларация на помощник – прокурора на Окръг Ню Джърси е приложена клетвена декларация на *****, в която е приложена снимка на М. К. Отбелязано е изявление на помощник – прокурора, че след като се е запознал с клетвената декларация на **** и доказателствата по делото, е било потвърдено участието на М. К. в престъпленията, за преследването на които се иска екстрадицията му.

В клетвена декларация от името на ***** са описани действията по разследване срещу М. К., както и механизмът на извършване на отделните престъпления, като са посочени събраните до този момент доказателства. Отбелязано е, че са проверени и приобщени към делото документи на Администрацията за обществени услуги на САЩ; извършените от Министерството на отбраната на САЩ обществени поръчки в инкриминирания период, както и базата данни на министерството; текстови съобщения на *** език в платформата на WhatsApp; информация за извършени банкови трансфери и плащания; информация в профили от социални мрежи.

Представен е обвинителен акт срещу М. К., в който подробно е описана престъпната дейност, предмет на обвинението, като са представени сведения за механизма на извършване на деянията, лицата, които наред с К. са взели участие в тях – С. О. и Х. А., както и времето на осъществяването им. Описанието на деянията съответства на посочените в заповедта за арест и

клетвените декларации на помощник – прокурора на Окръг Ню Джърси и *****. В обвинителния акт се посочва, че М. К. съзнателно и умишлено се е сговорил със С. О. и Х. А., както и с други неизвестни лица, да разработи схема за измама с цел да бъде заблудено Министерството на отбраната и да бъдат получени пари и друго имущество от министерството „чрез материално неверни и измамни преструвки, заявления и обещания“ и така чрез телекомуникационни средства да се предизвика предаването в системата на междушатската и външна търговия на определени знаци и сигнали в нарушение на чл. 1343 на Кодекса на САЩ, както и да се причини пускането в пощата или поставянето в упълномощена пощенска кутия на определени пощенски пратки, за да бъдат доставени от пощенската служба на САЩ в нарушение на чл. 1349 от Кодекса на САЩ. Деянията според обвинението били извършени и с цел да се измами финансова институция – *****, както и опит да бъде заблудена *****, за да се придобият пари, средства, кредити, активи, ценни книжа и друго имущество, което е собственост или е под опеката и контрола на посочените банки.

При така описаната фактическа обстановка съдът счита, че в случая са налице предпоставките за допускане екстрадицията на исканото от молещата държава лице. Както вече се посочи, молбата за екстрадиция съдържа всички реквизити, посочени в чл.9 ал.2 от ЗЕЕЗА вр. чл. 8, ал. 2 от Договора за екстрадиция. Не се констатира основа за недопустимост на екстрадицията поради гражданство, имунитет, предоставяне на убежище или наказателна неотговорност съгласно националното ни законодателство. На следващо място - описаните в молбата за екстрадиция деяния представляват престъпления, както по закона на молещата държава, така и по Наказателния кодекс на Република България. Представените с молбата извлечения от Кодекса на САЩ установяват наказуемостта на деянията, за които против К. е предприето наказателно преследване, като предвидените за тях санкции са: „мошеничество и измами“ /престъпление по чл. 1341, раздел 18 от Кодекса на САЩ/, „измама по електронен път, радио или телевизионна връзка“ /престъпление по чл. 1343, раздел 18 от Кодекса на САЩ/, „банкова измама“ /престъпление по чл. 1344, раздел 18 от Кодекса на САЩ/ и „пране на парични инструменти“ /престъпление по чл. 1956, раздел 18 от Кодекса на САЩ/. Фактическото изложение на престъпното поведение сочи, че то представлява престъпление и съгласно Наказателния кодекс на Република

България, защото изпълнява обективните и субективни признаци на престъпните състави по чл. 210, ал. 1, т. 2 НК /квалифициран състав на измама, наказуема с лишаване от свобода от една до осем години/; чл. 212, ал. 5 вр. ал. 1 НК /документна измама в особено големи размери, наказуема с лишаване от свобода от десет до двадесет години/; чл.212а ал.1 от НК /компютърна измама, наказуема с лишаване от свобода за срок от една до шест години и глоба/, а също и по чл. 253 ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК /изпиране на пари от две или повече лица, сговорили се предварително, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от една до осем години/ и по чл. 253а, ал. 1 НК /приготовление и сдружаване за изпиране на пари, наказуемо с лишаване от свобода до две години или с глоба от пет хиляди до десет хиляди лева/. Данни за квалифициране на фактите като престъпление по чл.321 от НК, както счита прокурорът, не се установяват, тъй като описанието сочи не на създадена престъпна група по смисъла на националния ни закон, а на постигнат сговор /приготовление/ за извършване на конкретно престъпление, наказуем според закона на САЩ със санкцията за това престъпление, която нормативна особеност в правото на молящата държава е дала основание за изрична уредба на тези случаи в разпоредбата на чл.2 ал.2 от Договора за екстрадиция между двете държави.

Правната оценка на описаните в молбата деяния като престъпления съгласно вътрешното ни право изпълнява изискването за двойна наказуемост и наличието на предвидения съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗЕЕЗА, както и в чл. 2, ал. 1 от Договора за екстрадиция санкционен минимум. От друга страна тя кореспондира с давността за наказателното им преследване съгласно приложимите разпоредби в двете държави. Според Наказателния кодекс на Република България възможността за наказателно преследване се погасява след изтичането на десет години за всички от петте описани по-горе престъпления, тъй като предвиденото за тях наказание е лишаване от свобода за повече от три години /чл. 80, ал. 1, т. 3 от НК на РБългария/, с изключение единствено на деянието по чл. 253а, ал. 1 НК, чието наказателно преследване се погасява след изтичането на пет години /чл. 80, ал.1 т.4 от НК/. Съгласно правилото на чл. 80, ал. 3 от НК началото на давностния срок е моментът на довършване на престъплението, а той в случая е през септември 2018 г. Това, в съчетание с нормативната уредба на молящата държава относно давността, сочи отсъствие на посочените в чл. 7 т.6 от ЗЕЕЗА /чл. 6 от Договора за

екстрадиция/ пречки за екстрадиция, доколкото според посоченото в молбата и в приложеното към нея законово извлечение /разпоредбите на чл.3282 и чл.3293 от закона на САЩ/ давностният срок за наказателно преследване, чието начало е идентично на уреденото в националния ни закон, се равнява на 10 години за престъпленията заговор за нарушаване на чл. 1341, чл. 1343 и чл. 1344, раздел 18 от Кодекса на САЩ, банкова измама по чл.1344 раздел 18, съответно на пет години за престъпление по чл.1956 (а)(2)(А), като същият съгласно вътрешното законодателство на молещата държава се прекъсва с изготвянето на обвинителен акт, т.е. към настоящия момент погасяващото наказателното преследване основание категорично не е настъпило, както по закона на молещата, така и на замолената страна.

Освен липсата на изтекла давност за реализиране на наказателната отговорност, няма основание да се приеме, че в случая са налице някои от пречките, посочени в чл. 3 и чл. 4 от Договора за екстрадиция. Деянието, за което се иска предаването на М. К., няма политически или военен характер, а от друга страна по делото не бяха събрани каквито и да е доказателства, че лицето би било подложено на преследване поради раса, религия, гражданство, етнос или религиозни убеждения, въпреки отсъствието на изрична декларация от молещата държава за гарантиране на правата в изброените по-горе сфери. Няма причини да се счита, че в хода на наказателния процес молещата държава няма да се придържа към международните стандарти, охраняващи правото на защита. Може да се очаква също, че в хода на наказателния процес процесуалните права на екстрадирания ще бъдат обезпечени, както и ще бъдат прилагани стандартите, уредени както в Договора за екстрадиция, така и в други международни актове, по които Република България и Съединените американски щати са страна. В този смисъл следва да се приеме, че не съществува риск положението на екстрадирания да бъде утежнено поради раса, религия, гражданство, етническа принадлежност или политически убеждения, както и че предстоящото наказателно производство ще удовлетвори изискванията за справедлив процес, а изпълнението на евентуално наказание, свързано с лишаване от свобода, ще бъде в съответствие с общоприетите пенитенциарни правила без заплахата от насилие, изтезание, жестокост и нечовешко или унижително отношение. От представените документи към молбата за екстрадиция не може да се направи

извод, че би бил нарушен принципът на особеността, визиран в чл. 16 от Договора за екстрадиция.

За престъплението, в чието извършване М. К. е заподозрян, не е провеждано наказателно преследване в Република България и не е постановявана присъда. Законодателството на молещата държава не предвижда смъртно наказание, поради което представяне на предвидените в чл. 9, ал. 3, т. 5 от ЗЕЕЗА гаранции не е необход. Не се откриват и някои от посочените в чл. 8 от ЗЕЕЗА относителни основания за отказ да бъде уважена молбата за екстрадиция: престъплението не е подсъдно на българския съд и в Република България не е било образувано и прекратено наказателно производство за него; същото не е извършено извън територията на молещата държава. Тук следва да се посочи, че изцяло неоснователно е възражението на защитника относно неуточненото процесуално качество на К. в държавата-молител, заради проведения му разпит като свидетел в Република България по повод постъпила от съдебните власти на САЩ молба за правна помощ. Напротив, качеството на К. е ясно и конкретно заявено в молбата за екстрадиция, както и потвърдено в приложените към нея процесуални документи и най-вече в изготвения обвинителен акт.

Не са налице основания за отлагане на екстрадицията или за временна екстрадиция – чл. 18 от ЗЕЕЗА.

С оглед на изложените съображения, съдът счита, че молбата за екстрадиция на М. К. е основателна и следва да бъде уважена. По отношение на същото лице следва да бъде постановена мярка “задържане под стража” до окончателното приключване на екстрадиционното производство чрез фактическото предаване на молещата държава.

Водим от горното и на основание чл. 17, ал. 7 от ЗЕЕЗА, съдът

РЕШИ:

По молбата от 22.11.2022 г., представена от посолството на Съединените американски щати до Министерството на правосъдието на Република България:

ДОПУСКА екстрадиция на М. /С./ К. (М. S. K.), роден на ***** г. в *****, *****, гражданин на *****, **в молещата**

държава – Съединени американски щати, за реализиране на наказателно производство за престъпления по §1349 /заговор за извършване на банкова, електронна и пощенска измама/, § 1344 /банкова измама/ и § 1956 /заговор за пране на пари/ от раздел 18 от Кодекса на САЩ, извършени в периода юни-октомври 2018 г. и на конкретни дати – 7 и 17 септември 2018 г.

ВЗЕМА по отношение на М. /С./ К. (М. S. K.), роден на ***** г., гражданин на *****, **мярка за неотклонение** ”задържане под стража” до окончателното приключване на екстрадиционното производство чрез фактическото предаване на лицето на молещата държава.

Решението подлежи на обжалване или протест пред Апелативен съд – Пловдив в 7-дневен срок от обявяването му.

Препис от решението да се изпрати на Министъра на правосъдието за уведомяване на молещата държава Съединените американски щати и на Върховната касационна прокуратура на Република България за издаване на постановление за изпълнение на екстрадицията.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____